

Kære dekan, Johnny Larsen. Kære prodekan, Niels Overgaard Lehmann

Mit navn er Maja Sejerskilde. Jeg studerer litteraturhistorie på fjerde semester på Århus Universitet, og jeg skriver på vegne af i skrivende stund mere end 2000 studerende fra fakultetet Arts. Det drejer sig om den beslutning, der blev truffet i går om tvungen omprøve til alle eksaminer med tilstedeværelseskrav på fakultetet, hvad der gælder for langt størstedelen af fagene. I manges tilfælde alle de udbudte fag. Vores appel retter sig mod følgende problem: Karantænen giver problemer for vores uddannelse -ikke fordi vi potentielt mister undervisning, men fordi man ikke kan registrere, om vi deltager eller ej. Mette Frederiksen udtalte i sin pressemeddelelse om den nationale sundhedskrise onsdag aften, at vi alle kommer til at begå fejl. Vi tror, det her var jeres.

Det første argument, man møder om denne beslutning i den udsendte mail, som alle de berørte studerende modtog i går eftermiddags er, at "virtuelt fremmøde ikke kan registreres pålideligt". Til daglig benytter underviserne sig af universitets eget registreringssystem, Qwickly, som I ved. Systemet er ikke fejlfrit, men det baserer sig på tillid, at de studerende registrerer sig, hvis de befinder sig i lokalet, at de ikke sender koderne videre til hinanden, og at underviserne efterregistrerer studerende, som ikke nåede eller glemte at registrere sig. Sådan fungerer det under normale omstændigheder. Den situation, vi står i lige nu er ikke normal. Der er flere forskellige måder at håndtere situationen på. Man kan benytte sig af Qwickly som sædvanligt. Man kan, som man har besluttet at gøre det på RUC (se bilag 1), vælge ikke at registrere tilstedeværelse i karantæneperioden. Man kan benytte sig af det digitale system, Zoom eller af Blackboards eget system til fjernundervisning, som man blandt andet gør på Medievidenskab her på stedet. I sidstnævnte tilfælde er der givet dispensation for omprøvekravet, da en underviser har lært sig systemet og benytter sig af det. Vedlagt som bilag 2 er en guide til, hvordan systemet fungerer. Det kunne man med fordel give videre. Man også, som en sidste løsning, vælge at antage, at ingen studerende møder op til fjernundervisningen, såfremt fraværsregistrering bliver problematisk. Den model er blevet taget i brug som en del af en hurtig beslutning.

En hurtig beslutning, som ikke blot skal være hurtig, men også holdbar, i tilfælde af, at karantænen trækker ud. En beslutning, der vejer op for ikke bare manglende undervisning i 2 uger, men også i 4, i 6 eller i 8. En beslutning, der måske var *for* hurtig. En endnu mere holdbar løsning ville være at sikre fjernundervisningen, således at det "høje faglige niveau i vores uddannelser" ikke "kompromitteres af de aktuelle fysiske udfordringer". Vi må prioritere viden og undervisning højere end fraværsregistrering. Løsningen med at vælge omprøveformen frem for de ordinære eksaminer giver de studerende længere, mere omfattende og sværere eksaminer, og den giver underviserne langt mere tidskrævende eksamensopgaver at bedømme. De midler, som skal bruges på eksempelvis at sende de studerende på æstetisk kommunikation til to mundtlige eksaminer frem for to skriftlige, og at sende de studerende fra japanstudier til en længere mundtlig eksamen, der nu dækker hele pensum, kunne med fordel bruges på erstatningsundervisning i stedet. Omprøveformen er ikke gunstig, heller ikke økonomisk.

Med hensyn til fjernundervisning er vi studerende meget fleksible. Vi har ”tålmodighed, mens de gode løsninger falder på plads”. De gode løsninger findes rundt omkring på de forskellige fag. Eksempelvis havde man på begivenhedskultur fundet på en brugbar løsning, der i går klokken 16.44 sendtes ud til de studerende. Den pågældende underviser ville lave forelæsningsvideoer og tilhørende arbejdsspørgsmål. Dét er en god løsning. Man arbejder på fjernundervisning på højtryk på Aalborg Universitet, og igen kan jeg referere til bilag 2, som er udarbejdet af en underviser her på stedet. De gode løsninger findes – omprøvekravet var ikke én af dem. Coronakrisen er en krise, der også rammer de studerende. Ingen af os er herre over situationen, og derfor skal ingen af os straffes. Den faglige begrundelse for, at omprøveformen skulle være mere lærerig end den ordinære eksamensform i tilfælde af manglende undervisning, mangler.

Det høje faglige niveau på uddannelser skal bevares, og vi har naturligvis allesammen, ledelsen, de studerende og underviserne, viden og læring som førsteprioritet. Men hvordan sikres det høje niveau af mindre undervisning og dertilhørende skærpede eksamenskrav? Omprøvekravet nævnes som en underoverskrift i den udsendte mail. Måske har man fra beslutningstagernes side ikke været kravets omfang bevidst.

Vi foreslår et samarbejde med Artsrådet, med De Studerendes Fællesråd, med Studenterrådet, med fagudvalg fra de enkelte uddannelser, med andre universiteter, med afdelingsledere og med undervisere. Vi er i dialog med de fire førstnævnte, og der er bred opbakning til en bedre løsning. Vi ved, at I også er i dialog med Artsrådet. Løsningen må ikke blive forskelsbehandling på tværs af studierne, således at de studier med de ”værste” omprøver tilgodeses frem for andre, når beslutningen revideres.

Slutteligt vil jeg understrege min og mine medstuderendes fulde forståelse for situationen. Ingen kunne have forudset, at Covid 19-virussen ville sprede sig så hurtigt og så bredt. Vi forstår, at man fra ledelsens side har arbejdet hurtigt for at sikre en løsning, der giver de studerende klarhed allerede nu. Vi ser frem til en konstruktiv dialog, eventuelt med os, eventuelt med vores forskellige talerør, som arbejder hen imod en løsning, som sikrer fagligheden og vores uddannelsers kvalitet i den nationale sundhedskrise.

Tak for jeres opmærksomhed. Jeg ser frem til at høre fra jer.

Med venlig hilsen

Maja Sejerskilde